

grundlag af respekt for demokrati og menneskerettigheder i kampen mod den nye tids trusler, der underminerer fred og sikkerhed i verden. Jeg synes, at Irakkrisen med al ønskelig tydelighed viser behovet for dette.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Når hr. Jeppe Kofod siger, at beslutningen var den største ændring i dansk udenrigspolitik i mange år, vil jeg gerne starte med at citere:

»Som ordfører for Socialdemokratiet vil jeg takke udenrigsministeren, som på regeringens vegne har fremført klare tilkendegivelser om at yde dansk militært bidrag til den multinationale indsats for at sikre, at Irak efterlever sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 687 ...« – og videre: »Hvor der foreligger grove og bevidste krænkelser på de centrale områder, må vi reagere.«

Kl. 15.25

Hvad er det, der har ændret sig i hr. Jeppe Kofods verden, siden det her beslutningsforslag, B 114, var til behandling i Folketinget den 17. februar 1998? Da var den daværende regering parat til uden om FN's Sikkerhedsråd at gribe ind mod det daværende styre i Irak, hvor det også var Saddam Hussein, der sad ved magten. Var man ikke selv parat til at tage det skridt på daværende tidspunkt uden om FN's Sikkerhedsråd, og hvorfor var det så så galt, at man greb ind over for Saddam Hussein mange år senere på baggrund af den samme resolution, som oven i købet bliver bekræftet i FN-resolution 1441?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne takke hr. Søren Gade for spørgsmålet, for der foregår sådan en bevidst misinformation af offentligheden om, hvad der foregik i 1998.

Jeg vil gerne minde hr. Søren Gade om, at i 1998 gik FN's våbeninspektører til FN's Sikkerhedsråd og sagde, at man ikke kunne udføre det mandat, man havde fået af FN's Sikkerhedsråd. Det var vistnok Richard Butler, der var chef for FN's våbeninspektører dengang.

Det, der skete sidste år i marts måned, var jo, at Hans Blix, der var chef for FN's våbeninspektører, ønskede at fortsætte med at opfylde det mandat, man havde fået i opdrag af Sikkerhedsrådet. Der ligger en klokkeklar forskel, som jeg gerne vil høre hr. Søren Gade modbevise.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Jeppe Kofod, at der er kommet en bog, »Afvæbning af Irak«, hvor Hans Blix selv siger, at Saddam Hussein aldrig efterlevede FN-resolution 1441 fra november 2002, som krævede øjeblikkeligt, aktivt og ubetinget samarbejde med Blix' kommission.

Derfor er jeg nødt til at sige, uanset hvor meget hr. Jeppe Kofod prøver at tale udenom, at den daværende regering, som Socialdemokraterne var leder af, var parat til at gribe ind militært i Irak med den samme despot som leder med nogenlunde de samme argumenter, som den nuværende regering brugte, nemlig truslen mod naboerne og truslen mod det irakiske folk og en manglende efterlevelse af de FN-resolutioner, som gentagne gange var blevet bekræftet i FN's Sikkerhedsråd fra 1991 op til 1998 og sidst før krigen sidste år.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne bekræfte, at vi i 1998 var parate til at gribe ind over for Saddam Hussein, da Richard Butler gik til FN's Sikkerhedsråd og sagde, at man ikke kunne opfylde mandatet. Jeg vil også gerne bekræfte, at Socialdemokratiet ville være parat til at gribe ind over for Saddam Hussein, hvis Hans Blix gik til Sikkerhedsrådet og sagde, at han ikke kunne opfylde sit mandat. Men det var jo ikke det, der var tilfældet, må jeg sige til hr. Søren Gade.

Tilfældet var jo, at Hans Blix bad om mere tid til at udføre sit mandat og mente, at der var udset til, at man kunne opfylde det mandat, man havde fået i opdrag af Sikkerhedsrådet.

Det er en klokkeklar forskel fra 1998 til 2003, og det er tankevækkende, at hr. Søren Gade ikke kan modbevise det her. Det viser jo bare, at det er udtryk for falsk propaganda, hvad hr. Søren Gade siger.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det står jo lysende klart, at alle sådan set var enige om, at Saddam Hussein ikke efterlevede resolutionerne. Så falsk propaganda, det ved jeg ikke, pilen peger måske snarere på hr. Jeppe Kofod selv.

Jeg kan huske debatten om beslutningsforslaget, for jeg var selv ordfører på det, og der husker jeg, at hr. Frank Jensen, som var ordfører for Socialdemokraterne, stod på Folketingets taler-